

[K. Axel Nielsen.]

noget om, hvad der står i straffelovens kapitel 24, der handler om forbrydelser mod kønssædeligheden; det er §§ 216-236. Der findes i § 216 bestemmelser om straf for voldtægt, i § 217 bestemmelser om straf for den, der skaffer sig samleje med en kvinde, der er sindssyg eller udpræget åndssvag, eller den, der uden for ægteskab skaffer sig samleje med en kvinde, som befinder sig i en tilstand, i hvilken hun er ude af stand til at modsætte sig gerningen eller forstå dens betydning, eller om straf for den, som har samleje uden for ægteskab med en kvinde, der er optaget i hospital eller anstalt for sindssyge eller åndssvage, medens hun er under sammes varetægt. I § 218 er der tale om straf for den, som skaffer sig samleje med en kvinde ved trussel om vold eller frihedsberøvelse o. s. v. I § 219 er der tale om straf for ansatte ved fængsler, åndssvageanstalter o. s. v., som, når de er ansat dér, skaffer sig samleje med dér anbragte personer. § 220 omhandler straf for den, som ved groft misbrug af en kvindes tjenstlige eller økonomiske afhængighed skaffer sig samleje uden for ægteskab med hende. § 222 indeholder den bestemmelse, at den, som har samleje med et barn under 15 år, straffes med fængsel indtil 6 år.

I § 225, altså den paragraf, som ministerens ændringsforslag angår, hedder det — jeg bliver nødt til at citere hele paragraffen —:

„Med fængsel indtil 6 år straffes den, som øver kønslig usædelighed med en person af samme køn under omstændigheder, der svarer til de i §§ 216-220 og 222 angivne.“

Det er altså dem, jeg lige har citeret indholdet af.

Det hedder videre i stk. 2:

„Med fængsel indtil 4 år anses den, der øver kønslig usædelighed med en person af samme køn under 18 år. Straffen kan dog bortfalde, når de pågældende er hinanden omtrent jævnbyrdige i alder og udvikling.“

I stk. 3 står der:

„Med fængsel indtil 3 år straffes den, der under misbrug af en på alder og erfaring beroende overlegenhed forfører en person af samme køn under 21 år til kønslig usædelighed med sig.“

På grund af, at man har fået den opfattelse, som vist nok er rigtig, at den homoseksuelle prostitution er stigende, har den højtærede justitsminister, delvis i overensstemmelse med prostitutionskommissionens betænkning af 1955, stillet forslag om, at § 225 får en tilføjelse, nemlig et nyt stk. 4, der skal lyde således:

„Den, der ved betaling eller løfte herom skaffer sig kønsligt forhold til en person af samme køn under 21 år, straffes med hæfte eller med fængsel indtil 1 år eller under formildende omstændigheder med bøde.“

Det er denne bestemmelse, de 8 af udvalgets 17 medlemmer går imod, og jeg skal forsøge at forklare hvorfor. Indtil 1930 var homoseksuel adfærd strafbar efter loven, men i mange år før 1930 blev der ikke rejst tiltale i disse sager, idet man fandt, at tiden var løbet fra bestemmelsen. Straffeloven af 1930, der ophævede den gamle bestemmelse om straf for omgængelse mod naturen, registrerede altså blot den retstilstand, som retsbevidstheden allerede havde fastslået. Der var almindelig enighed om, at homoseksuel adfærd i sig selv ikke er noget strafværdigt. Naturligvis måtte man straffe i tilfælde, hvor den homoseksuelle øver voldtægt, forbryder sig imod sindssyge eller åndssvage eller børn eller forfører de helt unge. Medens aldersgrænsen over for kvinder er 15 år og ved forførelse 18 år, blev aldersgrænsen i de homoseksuelle forhold sat til henholdsvis 18 og 21 år, vel ud fra den erkendelse, at manden er senere udviklet end kvinden.

Nu vil man altså ifølge lovforslaget kriminalisere homoseksuel adfærd også over for personer mellem 18 og 21 år, selv om der ikke er tale om forførelse. Det eneste, der kræves for at gøre forholdet strafbart, er, at det homoseksuelle kønslige forhold